

אמרי שפר אוסף "רעא"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם לא נברא בשביל עצמו, אדם נברא בשביל השני ! (ר' איצ'לה וולוז'ינר בהקדמה לספר נפש החיים)

אומר הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" אנשים אוהבים לשמוע ולקבל, דווקא מאדם שיש לו אלפי זהב וכסף... (הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין)

אומר רבנו בחיי, זהו שנאמר: "ותשחת הארץ לפני האלקים ותמלא הארץ חמס" – מי שעוזב את הקב"ה חושב שהוא יכול להיות מוסרי בלי תורה, אבל מהר מאוד הוא מגיע למדרגת "ותמלא הארץ חמס". אי אפשר להיות 'מוסרי' בלי התורה!

אין להפסיק באמצע הלימוד לדברים בטלים, אפילו בלשון הקודש. (כף החיים, אר"ח סימן ר"ס, ס"ק כ"ח ע"א)

אמר הרבי מקלויזנבורג זצ"ל: איך אפשר להיות באושוויץ ולא לראות א-לוקים? הרי אם לא השגחת הא-לוקים איך יכלו להצליח במעשה נפשע שכזה שנמשך לאורך זמן?

אמרו על מלאך-המוות שכולו מלא עיניים (עבודה-זרה כ.). מלאך המוות נתון אצל האדם בעיניים. הן, יותר מכל איבר אחר, ושנותיו של האדם – העיניים החמדניות, המביטות בקנאה על אחרים.

אם רוצה אדם למצוא חן בעיני ה' לא יכעוס, שנאמר 'ונח מצא חן' - כשמו כן הוא, שהיה נוח בדיבורו, במעשיו ובהילוכו. ("שובי נפשי" ה' תשובה להרמב"ם ועיין כלה רבתי ב)

בדרך כלל האדם מבחין בהזדמנות, רק כשהיא מפסיקה להיות כזו..

בזמן שהאדם נמצא בעוה"ז צריך לדאוג רק על הכרח קיומו ולא יותר, וז"ש יקח נא מעט מים וגו', ואקחה פת לחם וגו' אבל בכל זמן צריכים לזכור כי "אחר תעבורו" שסוף האדם למות והוא עובר מן העוה"ז, ורמז בזה למלאכים באמרו, כי על כן עברתם על עבדכם וגו', שע"ז שהמלאכים עברו אצלו הבין והתבונן מזה שהעוה"ז אינו עולם נצחי כלל והעיקר הוא העולם הבא, וע"ז השיבו לו המלאכים ואמרו כן תעשה כאשר דברת, שאכן זהו התכלית להתבונן תמיד על העתיד ועל החיים הנצחיים, שזהו הקיום האמתי ולא יותר.

במוצאי שבת יש להיזהר כי המעשה הראשון הנעשה לאחר ההבדלה, לא יהא מעשה חולין, אלא לפתוח את השבוע עם מעשה קודש שיותר בקרבנו את רוממות קדושת השבת, ולא חלילה יהפוך אותנו לאנשי חולין. היו גדולי תורה שמיד במוצאי שבת, לאחר סיום ההבדלה, למדו גמרא, כדי שהנטיעה הראשונה של השבוע תהיה מעשה של התעלות.

בסעודת מלוה דמלכה יכולים לפעול ישועות על בני ישראל יותר מסעודות שבתות וימים טובים (הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק ב"ר אלימלך זיע"א)

בפסוק נאמר "כי יפלא ממך דבר בין דם לדם" – יגיעו ימים שעם ישראל יתפלא על ההבדל בין דם לדם. מדוע דם "גויים" שנשפך ע"י יהודים (כדוגמת הפלשתינאים בזמננו) מעורר זעם רב בעולם, ואילו מדמם של יהודים שנשפך רח"ל, לא אכפת לאף אחד?! התשובה, אומר המגיד מקלם, טמונה בהמשכו של הפסוק: "דברי ריבות בשעריך" – המחלוקות והמריבות שיש בשערינו בין איש לרעהו, בין שכנים וגם בתוך הבית פנימה, הם הגורמים את ההתייחסות של הגויים

לדמם של היהודים, רח"ל. ולמרות שאצל האומות יש מריבות הרבה יותר קשות, אבל אומתנו היא אומה קדושה, ואסור ליתן למריבות שכאלו לשכון בתוכנו. (המגיד מקלם)

'האמונות שלך הופכות למחשבות שלך, המחשבות שלך הופכות למילים שלך, המילים שלך הופכות לפעולות שלך, ההרגלים שלך הופכים לערכים שלך והערכים שלך הופכים לגורל שלך.'

האם זה קשה? לא אם יש לך את הגישה הנכונה. להשיג את הגישה הנכונה, זה קשה.

"האמינו לי, הגאולה כבר עומדת מעל הראש. הלוואי שרק יואילו בני ישראל להרים מעט את ראשם — ומיד תבוא הגאולה" (רבי אברהם יעקב מסדיגורה)

"האמיצים אולי לא יחיו לנצח — אבל הזהירים לא חיים בכלל" (ריצ'רד ברנסון)

האם מותר לעשות נרתיק מברזל? מובא בפוסקים לא לעשות הנרתיק מברזל, שמזוזה מאריכה ימיו של אדם, וברזל מקצר.

האמנתי כי אדבר אני עניתי מאוד. בזמנים קשים צריכים לדעת שעוד אדבר, אני יספר שפעם "עניתי מאוד" הייתי עני, ובזה יתחזק..

האם ראיתם אדם שעובד ברפת עשרים שנה ומתחיל לעשות "מווו.."? לא. ואיך יתכן שה"חברה" אינה משפיעה עליו? התשובה היא שמבהמות - אין סיכוי שישפע! וכך יעקב, גר עם לבן ולא למד ממעשיו הרעים. מדוע? כי "ויהי לי שור וחמור" - התייחסתי ללבן כאילו הוא שור או חמור!...

ה"אמרי אמת" מגור זי"ע פירש לבאר סדר המשנה שלא כסדר המקרא, על פי רקע שינוי הדורות. התורה הקדימה פרשת סוטה לפרשת נזיר ואילו רבינו הקדוש מסכת נזיר לסוטה. (ראה ליקוטי יהודה פ' נשא ו' א'). שהרי כידוע הסדר הוא כדברי נעים זמירות ישראל: "סור מרע ועשה טוב". קודם "סוטה" - "סור מרע, ואח"כ נזיר" - "עשה טוב". אולם בדורותינו לימדונו רבותינו שעל מנת לקיים "סור מרע" עלינו לנקוט בעשה טוב. כי רק באמצעות זאת מגיעים לסור מרע. לדורות החלשים יותר, עדיף שיתחזקו בתיקון של "עשה טוב" ואח"כ סור מרע, ולכן הקדים רבינו הקדוש בתלמוד את מסכת נזיר - עשה טוב, למסכת סוטה - סור מרע. בדורנו "עשה טוב" צריך לבוא לפני "סור מרע", כי הוא יביא אותנו שלא ניכלם ולא ניכשל לעולם ועד.